

Finansklagenemnda Skade

(Gebyr for uforsikret kjøretøy)

Avgjørelse FinKN 2021-861

20.9.2021

Trafikksforsikringsforeningen (Gebyr)

Gebyr for uforsikret motorvogn

Grunnlag for gebyr – tredøgnfrist – disp. – rettsvillfarelse/misvisende informasjon fra SVV – gebyrkravets utforming – krav om dekning for egne utgifter – TFF/inkassators saksbehandling.

Den 3.11.20 leverte klager salgsmelding vedørende sitt kjøp av kjøretøyet til Statens vegvesen. Forsikring ble tegnet 6.11.20. Trafikksforsikringsforeningen ila klager gebyr for perioden 3.11.18–5.11.18. Klager påklagde gebyret og anførte at forsikringen var tegnet innen fristen på tre døgn. Videre anførte klager subsidiært at det måtte gis dispensasjon for gebyret da han ikke var kjent med fristberegningen for tredøgnfristen, samt at Statens vegvesens nettsider ga misvisende informasjon om fristen. Videre ble gebyrkravets utforming påberopt av klager som unnskyldighetsgrunn. Klager anførte også at både Trafikksforsikringsforeningen og inkassators saksbehandling hadde vært utilfredsstillende, samt at klager fremmet krav om erstatning for tidsbruk m.m. ifb. klageprosessen. Trafikksforsikringsforeningen på sin side opprettholdt gebyret og fant ikke grunnlag for å gi dispensasjon. Nemnda kom til at det ikke kunne dispenseres grunnet klagers rettsvillfarelse og viste bl.a. til at ved tvil burde klager søke primærkilden, gebyrforskriften, som ligger lett tilgjengelig på nett. Nemnda kom videre til at det ikke kunne gis dispensasjon grunnet gebyrkravets utforming og la til grunn at informasjon i kravet var korrekt, og at den ikke var til å misforstå. Nemnda kom videre til at kravet om dekning for egne utgifter ikke kunne tas til behandling og viste til Vedtektene for Finansklagenemnda pkt. 1.3 femte avsnitt. Til slutt henviste nemnda klager til å ta opp forhold knyttet til Trafikksforsikringsforeningens og inkassators saksbehandling direkte til disse.

Saksfremstilling

Saken gjelder ileggelse av gebyr for uforsikret motorvogn etter bilansvarslova § 17 a.

Salgsmelding vedrørende klagers kjøp av kjøretøyet ble levert til Statens vegvesen med vedtaksdato den 3.11.20. Forsikring ble tegnet den 6.11.20.

Den 6.11.20 ila Trafikksforsikringsforeningen klager et gebyr for uforsikret kjøretøy. Gebyret var ilagt for perioden f.o.m. 3.11.20 t.o.m. 5.11.20. Trafikksforsikringsforeningen har fremlagt gebyrkravet, hvor det bl.a. fremkom en tabell for utregning av gebyrets størrelse. Tabellen begynte med datoen 6.11.20.

Den 23.11.20 fremmet klager klage mot gebyret via Trafikksforsikringsforeningen klageportal. Forut av dette hadde klager hatt kontakt med Trafikksforsikringsforeningen per e-post, hvor han bl.a. bestred grunnlaget for gebyrileggelsen den 13.11.20. Videre hadde klager også kontakt med inkassator per e-post.

Klager har avvist at det er grunnlag for å illegge gebyr og anført at forsikringen ble tegnet innen tredøgnfristen. Eierskiftet fant sted 3.11.20, og forsikringen ble tegnet 6.11.20, noe som må regnes som innenfor tre døgn etter eierskiftet.

Klager har subsidiært anført at det må gis dispensasjon for gebyret da informasjonen på Statens vegvesen sine nettsider var misvisende, noe som medførte at det var utenfor klagers kontroll å gjøre seg kjent med fristberegningen. Ihht. informasjonen på vegvesenets nettsider var det tidsnok å tegne forsikring den 6.11.20, og klager la følgelig dette til grunn. Informasjonen var imidlertid misvisende, og som følge av dette var det utenfor klagers kontroll å tegne forsikring innen tredøgnfristen.

Videre må gebyret bortfalle som følge av at fakturaen fra Trafikksforsikringsforeningen var usaklig, herunder uten noe konkret beløp. Fakturaen innholdet en tabell hvor klager selv måtte regne ut hvilket beløp som skulle betales inn, og det fremgikk ikke av denne tabellen hva som skulle betales inn da forsikringen ble tegnet 6.11.20, altså beløpet for dato 5.11.20.

Klager har også fremhevet at Trafikksforsikringsforeningen og inkassators saksbehandling og klagebehandling ikke har vært tilfredsstillende. Som følge av dette har det urettmessig påløpt inkassosalærer. Klager har også fremmet krav om erstatning for telefon- og tidsbruk ifb. klageprosessen hos både inkassator, Trafikksforsikringsforeningen og Finansklagenemnda.

Trafikksforsikringsforeningen har opprettholdt gebyrileggelsen og anført at forsikringen ble tegnet etter utløpet av tredøgnfristen. Fristen løp fra og med vedtaksdatoen, og fristen differensierer ikke mellom virkedager og helg/helligdager. Forsikringen ble tegnet 6.11.20, altså på det fjerde døgnet regnet fra og med vedtaksdatoen.

Videre har Trafikksforsikringsforeningen anført at det ikke er grunnlag for gi dispensasjon for gebyret. Det måtte regnes innenfor klagers kontroll å kontakte et forsikringsselskapet innen tredøgnfristen, for så å tegne forsikring innen fristen. Fristen løp bl.a. på onsdag og torsdag da forsikringsselskapet hadde normale åpningstider.

Videre kunne ikke informasjonen på Statens vegvesen sine nettsider være misvisende for klager, da det fremgår av vegvesenets nettsider at forsikring må tegnes innen tre dager fra og med vedtaksdatoen.

Foreningen har skrevet en forklaring for hvordan tabellen i fakturaen skal avleses.

Sekretariatets konklusjon: Sekretariatet konkluderte med at forsikringen var tegnet etter utløpet av tredøgnfristen, og at gebyret kunne ilegges.

Sekretariatet konkluderte videre med at det ikke var grunnlag for å gi dispensasjon for gebyret da klagers rettsuvidenhet ikke kunne anses som unnskyldelig. Det ble bl.a. lagt vekt på at det på Statens vegvesens nettsider fremgikk at fristen på tre døgn gjaldt "fra og med vedtaksdatoen".

Sekretariatet konkluderte videre med at det ikke var grunnlag for å gi dispensasjon for gebyret grunnet fakturaens utforming og viste til at det i liket med i **FinKN 2021-403** måtte være innenfor klagers kontroll å regne ut hvilket beløp han skulle betale, evt. kontakte Trafikksforsikringsforeningen dersom tabellen var uklar.

Sekretariatet tok ikke stilling til klagers anførsler vedrørende Trafikksforsikringsforeningen sin saksbehandling som sådan, ei heller spørsmål om inkasso og inkassosalærer.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Nemnda har vurdert saken på nytt og kommet til samme konklusjon som sekretariatet, nemlig at klagen ikke kan føre frem. Nemnda slutter seg således til både de rettslige og faktiske vurderinger som sekretariatet har gjort i sin uttalelse. Foranlediget av klagen skal nemnda likevel bemerke:

Saken gjelder eierskifte, og fristen for å tegne ny forsikring fremgår da av gebyrforskriften § 4 andre ledd som er korrekt gjengitt i sekretariatets uttalelse. Bestemmelsen viser at det dreier seg om påbegynte døgn, og at vedtaksdatoen, den dagen salgsmeldingen godtas og føres inn i Motorvognregisteret, skal inngå i fristberegningen. Vedtaksdatoen var i dette tilfellet 3.11.20, og ny forsikring ble først tegnet 6.11.20, én dag for sent for å unngå gebyr. Gebyret er således korrekt ilagt.

Uten at det har betydning for resultatet vil nemnda bemerke at kjøretøyet ble kjøpt 31.10.20. Dette innebærer vanligvis at selger og kjøper er blitt enige denne dagen, og at kjøretøyet er overlevert til kjøper som har betalt kjøpesummen. Registeret viser at selger bibeholdt sin forsikring frem til 3.11.20. Klager hadde følgelig god tid til å bestemme seg for om han ville avregistrere kjøretøyet eller tegne ny forsikring.

Det neste spørsmål er om det kan gis dispensasjon for det ilagte gebyret.

Trafikkforsikringsforeningen kan etter bilansvarsloven § 17 a annet ledd, jf. gebyrforskriften § 9 ettergi gebyret, helt eller delvis. Ettergivelse kan skje dersom unnlåtelsen av å tegne ansvarsforsikring må regnes som "unnskyldelig som følge av forhold utenfor den ansvarliges kontroll", jf. gebyrforskriften § 9. I Prop. 1 LS (2017-2018) side 202 uttalte Finansdepartementet blant annet følgende:

Den forsikringspliktige vil i forhold til gebyret og forsikringsplikten være ansvarlig for alle forhold innenfor sin "kontrollsfære", uavhengig av om vedkommende kan bebreides for disse forholdene. Kontrollerbare er forhold som den ansvarlige har kunnet påvirke. Det samme må gjelde for ny eier som ikke selv har tegnet forsikring ved kjøpet. Departementet legger til grunn at dispensasjonsfullmakten skal praktiseres strengt, og at bevisbyrden for at det foreligger et forhold utenfor den ansvarliges kontroll, må ligge på søkeren.

Klager har anført at han søkte informasjon på nettsidene til Statens vegvesen, men at denne informasjonen var misvisende. Han mener derfor det bør gis dispensasjon på grunn av at han i god tro tolket reglene slik at fristen for å tegne forsikring løp ut 6.11.20.

Det skal svært mye til for at rettsuvitenhet eller rettsvillfarelse skal føre til dispensasjon. Klager har ikke dokumentert det han fant på de nevnte nettsidene, men som vist av sekretariatet, synes informasjonen å ha vært korrekt. Slik nemnda ser det, bør man i tilfelle tvil søke primærkilden, gebyrforskriften, som ligger lett tilgjengelig på nett, og klager ville i så fall selv lett kunnet lese seg til rett forståelse av regelen i gebyrforskriften § 4 andre ledd som gjelder ved eierskifte, og som vanskelig kan misforstås.

Klager har videre anført at dispensasjon bør gis på grunn av mangelfull eller villedende informasjon i gebyrkravet. Han har særlig pekt på at tabellen i kravet starter med 6.11.20, samme dag som brevet er datert.

Kravet om gebyr innledes med at Trafikkforsikringsforeningen konstaterer at klager ble eier av kjøretøyet 3.11.20, og at kjøretøyet skulle vært forsikret fra og med denne dagen. Det uttales videre at gebyret løper fra og med denne dagen. Størrelsen på gebyret og trafikkforsikringsavgiften pr. dag er også angitt. Nedenfor, på samme side i brevet, er det satt opp en tabell med overskriften:

Oversikten viser hvor mye gebyr og trafikkforsikringsavgift som er påløpt og beløpet du skal betale.

Tabellen begynner så med 6.11.20, som viser at det per denne dagen er utestående kr 632,48.

Nemnda mener den gitte informasjon er korrekt, og at den ikke er til å misforstå. Det er da ikke grunnlag for å gi dispensasjon for det ilagte gebyret.

Klager har krevd dekket egne utgifter i anledning saken.

Vedtektene for Finansklagenemnda pkt. 1.3 femte avsnitt bestemmer at nemnda kan avgjøre spørsmål om dekning av utgifter til advokatbistand. Nemnda har i tidligere avgjørelser tolket dette motsetningsvis, nemlig slik at nemnda ikke har mandat til å tilkjenne dekning av klagers egne utgifter for å ivareta sine interesser i saken.

Kravet tas etter dette ikke til behandling.

Forhold knyttet til Trafikksforsikringsforeningens og inkassators saksbehandling må tas opp direkte med de som det klages på.

Klagen har etter dette ikke ført frem, og klager plikter da å betale det ilagte gebyret.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

1. Trafikksforsikringsforeningen gis medhold.
2. Kravet om dekning av egne utgifter faller utenfor Finansklagenemndas mandat og tas ikke til behandling.

Ved behandlingen deltok Rune Jensen (leder), Trine Vøien (selskapsrepresentant) og Paal Bjønness (forbrukerrepresentant).